

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij met name aan:

1. Eerste middel, ontleend aan het ontbreken van een rechterlijke beoordeling bij het onderzoek van de verplichting tot herhaling van het examen
 - Het bestreden arrest houdt er geen rekening mee dat de herhaling van het mondelinge examen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 29 september 2010, Brune/Commissie (F-5/08, hierna: „arrest Brune”), in strijd is met de beginselen van gelijke behandeling en van de objectiviteit van de beoordelingen alsmede met artikel 266 VWEU,
 - de rechtsoverwegingen van het arrest bevatten onjuiste rechterlijke beoordelingen en een foutieve en ten dele tegenstrijdige beoordeling van de feiten, met name gelet op de voorwaarden van artikel 266 VWEU, het verbod van discriminatie en het vereiste van samenhangende beoordelingscriteria.
2. Tweede middel, ontleend aan het niet in aanmerking nemen van alternatieve mogelijkheden voor een oplossing
 - Het bestreden arrest wijst bij de uitvoering van het arrest Brune alternatieve mogelijkheden voor een oplossing af, die volgens vaste rechtspraak in casu vereist zouden zijn, en wel op grond van een rechtens onjuiste motivering,
 - bij het onderzoek van de alternatieve mogelijkheden voor een oplossing gaat het arrest met name uit van een onjuiste uitlegging van het beginsel van gelijke behandeling en van de objectiviteit van de beoordelingen, van artikel 27 van het Ambtenarenstatuut en van de aankondiging van vergelijkend onderzoek.
3. Derde, subsidiair aangevoerde middel, ontleend aan onjuiste beoordeling van procedurefouten bij de voorbereiding van de herhaling van het examen
 - De uiteenzettingen in het arrest betreffende de tijdige oproep, betreffende de juiste informatie over de leden van de jury en betreffende de informatie over het toepasselijke recht bevatten aanzienlijk fouten bij de beoordeling van de feiten en van de organisatieplicht van de verwerende partij,
 - in het arrest wordt geen uitspraak gedaan over de ongelijke behandeling van de rekwirerende partij gelet op de verstrekking van aanvullende informatie aan een andere kandidaat in een parallelle procedure,
 - met betrekking tot de aangevoerde partijdigheid van de jury beperkt het bestreden arrest zich tot een onderzoek van het gebrek aan bewijs van discriminatie van de rekwirerende partij, zonder in te gaan op de bezorgdheid over de partijdigheid bij de herhaling van het examen.
4. Vierde middel, ontleend aan de onterechte afwijzing van het derde, het vierde en het vijfde verzoek van de rekwirerende partij

- Het arrest miskent de mogelijkheid, algemene vaststellingen te doen die niet het karakter van een concrete verplichting voor de organen van de EU hebben,
 - het arrest legt de vordering tot compensatie van het ondervonden nadeel aldus uit dat deze niet strekt tot vergoeding van schade, ofschoon dit in de mondelinge behandeling uitdrukkelijk duidelijk is gemaakt,
 - het arrest miskent de uit artikel 266 VWEU volgende verplichting om het ondervonden nadeel ook ambtshalve zonder uitdrukkelijke vordering te compenseren.
5. Vijfde middel, ontleend aan een discriminerende beslissing omtrent de kosten

Het bestreden arrest discrimineert de rekwirerende partij in vergelijking met de procedure in zaak F-42/11, Honnefelder/Commissie, aangezien het een in die zaak relevante omstandigheid in de zin van artikel 87, lid 2, van het Reglement van de procesvoering niet ook ten behoeve van de rekwirerende partij heeft onderzocht.

Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — SACBO/Commissie en TEN-T EA

(Zaak T-270/13)

(2013/C 207/77)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Società per l'aeroporto civile di Bergamo Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Italië) (vertegenwoordigers: M. Muscardini en G. Greco, advocaten)

Verwerende partijen: Agenzia esecutiva per la rete transeuropea di trasporto, Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden besluit nietig verklaren voor zover daarbij is geoordeeld dat sommige externe kosten niet voor vergoeding in aanmerking komen zodat de verschuldigde cofinanciering wordt verminderd en om terugbetaling van 158 517,54 EUR wordt verzocht, met alle daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen;
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van 18 maart 2013 van het Uitvoerend Agentschap voor het trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-T EA) betreffende de „Sluiting van de actie 2009-IT-91407-S- „Studie met het oog op de intermodale ontwikkeling van de luchthaven van Bergamo-Orio al Serio” — Besluit C(2010) 4456 (¹) van de Commissie”, voor zover daarin is vastgesteld dat de kosten die betrekking hebben op de activiteiten 1, 2.1, 4, 5, 6 en 7, die reeds sinds geruime tijd zijn voltooid, niet voor vergoeding en dus niet voor financiering in aanmerking komen, en terugbetaling van het bedrag van 158 517,54 EUR wordt gevorderd.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Schending van artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 680/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 alsook van de artikelen III.4.2.2 en III.4.2.3 van besluit C(2010)4456 van de Commissie van 24 juni 2010.

— In dit verband wordt aangevoerd dat de procedure van „aangifte” van artikel III.4.2.3 van het besluit houdende toekenning van de financiering niet is gevolgd.

2. Schending van artikel 17, leden 2 en 6, van richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004, van artikel 296, lid 2, VWEU en van artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook van artikel II.2.3 van besluit C(2010) 4456 van de Commissie van 24 juni 2010.

Verzoekster voert in dat verband aan dat:

— de motivering tegenstrijdig is waar deze enerzijds vaststelt dat er een ongerechtvaardigde „opsplitsing van de overeenkomsten” heeft plaatsgevonden, maar anderzijds stelt dat „het voorwerp van de overeenkomsten” „zodanig verbonden” was dat deze in één enkele gunningsprocedure hadden moeten worden behandeld;

— ten onrechte is vastgesteld dat sprake is van een opsplitsing van één enkele opdracht, aangezien dit door de inhoud van besluit C(2010)4456 van de Commissie van 24 juni 2010 wordt tegengesproken;

— er geen sprake is van enige „splitting up” van overeenkomsten of van enige „onderverdeling van projecten”;

— richtlijn 2004/17/EG niet van toepassing is op de overeenkomsten beneden de drempel wegens het ontbreken van grensoverschrijdend belang.

3. Schending van artikel I.3.1 van besluit C(2010)4456 van de Commissie van 24 juni 2010, van artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 296 het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, alsook van het vertrouwensbeginsel.

Verzoekster voert in dat verband aan dat:

— de motivering tegenstrijdig is omdat zij in strijd is met de omstandigheid dat TEN-T EA reeds haar erkenning en goedkeuring heeft gegeven aan het strategisch actieplan (SAP) en aan het voortgangsverslag (ASR);

— de activiteiten van SACBO overeenstemmen met die waarop de cofinanciering betrekking heeft.

4. Schending van artikel 40, lid 2, sub b, c en d, van richtlijn 2004/17/EG

Verzoekster voert in dat verband aan dat:

— richtlijn 2004/17/EG niet van toepassing is op de overeenkomsten waarop de cofinanciering betrekking heeft omdat zij betrekking hebben op „studie” en „onderzoek”;

— de gunning via een aanbesteding niet mogelijk was wegens de in het besluit van cofinanciering opgelegde termijnen.

5. Schending van het evenredigheidsbeginsel

Volgens verzoekster heeft verweerster het evenredigheidsbeginsel geschonden door op de aangevoerde schending een strengere regeling toe te passen dan die welke is voorzien voor gevallen van beëindiging van de cofinanciering.

⁽¹⁾ „Closure of Action nr. 2009-IT-91407-S- „STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY” — Commission Decision C(2010) 4456”

Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — Max Mara Fashion Group/BHIM — Mackays Stores (M&Co.)

(Zaak T-272/13)

(2013/C 207/78)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Max Mara Fashion Group Srl (Turijn, Italië) (vertegenwoordiger: F. Terrano, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing van de tweede kamer van beroep van 7 maart 2013 in zaak R 1199/2012-2;

— verwijzing van het BHIM in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat het woordelement „M&Co.” bevat voor waren en diensten van de klassen 25 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 128 679

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster